

Abstrakt

Tato diplomová práce se věnuje základu daně z příjmů právnických osob ve vybraných zemích Evropské unie. Neustálá snaha ze strany Evropské unie o harmonizaci přímých daní, a snaha o sjednocení pravidel pro stanovení základu daně z příjmů právnických osob je neúspěšná. Smyslem této diplomové práce je ukázat v jaké míře se právní úprava mezi jednotlivými zeměmi podobá a v čem se liší. Hlavním cílem této diplomové práce bylo porovnání právní úpravy základu daně z příjmů právnických osob v České republice, na Kypru a v Rakousku.

Diplomová práce je rozdělena do pěti kapitol. První kapitola obsahuje definice v práci používaných pojmů. Druhá až čtvrtá kapitola se věnují právní úpravě základu daně z příjmů právnických osob ve zkoumaných zemích. Každá z těchto kapitol popisuje rozhodující prvky ovlivňující základ daně z příjmů právnických osob. Každá z kapitol je rozdělena do dvou sub-kapitol. První sub-kapitola se zaměřuje na poplatníky daně z příjmů právnických osob. Druhá sub-kapitola popisuje základ daně z příjmů právnických osob a položky mající vliv na jeho konstrukci. Druhá sub-kapitola se dále dělí na 4 části. První část popisuje právní úpravu příjmů. Sleduje zdaňované příjmy, příjmy od daně osvobozené a příjmy, které se zdaňují mimo základ daně z příjmů právnických osob. Druhá část se věnuje výdajům. Sleduje, které výdaje jsou ve vybraných zemích daňově účinné a které daňově neúčinné. V třetí části se blíže věnují úpravě daňových odpisů, které jsou jedním z daňově uznatelných výdajů. Popisují odpisovaný majetek a způsoby odpisování. Poslední část vyjmenovává některé položky, o které lze snížit základ daně. Mezi takovéto položky patří například daňová ztráta z minulých let. V poslední kapitole porovnávám pravidla pro stanovení základu daně z příjmů právnických osob mezi vybranými zeměmi. Kapitola ukazuje odlišnosti a podobnosti v právní úpravě základu daně. Zároveň se snažím vyvodit výhody a nevýhody jednotlivých právních pravidel.

Ukázalo se, že právní úprava se mezi zeměmi značně liší. Podobnější pravidla mají Česká republika a Rakousko, než je tomu ve vztahu ke Kypru. Přesto se obě země velice odlišují. Jako daňově nejatraktivnější vyšla z analýzy právní úprava Kypru, díky jednoduché právní úpravě bez velkého množství výjimek, značnému počtu daňově účinných výdajů a možnosti přenášení daňových ztrát v rámci tzv. "skupiny".